

ROOSEVELT BO PRIHRANIL 500 MILIJONOV DOLARJEV

SENAT BO NAJBRŽ PRIPOROČIL POLEG 3 ODSOTNEGA PIVA TUDI IZDELOVANJE IN PRODAJO VINA

Proti Rooseveltovemu predlogu je bilo samo tri najst senatorjev. — Veterani, posebno tisti, ki niso bili na bojišču, bodo precej prikrajšani. — Državni uslužbencem bodo znižane plače. — Senatorju Borahu se zdi, da predloga glede piva ni v soglasju z ustavo.

WASHINGTON, D. C., 15. marca. — Senat je nocoj malo pred deveto uro odobril predlog, naj dobi predsednik Roosevelt polnomoč, znižati vladne izdatke za petsto milijonov dolarjev.

Na ta način mu bo mogoče izpolniti obljubo, ki jo je zadal tekočim volilnim kampanjem, namreč da bo v slučaju svoje izvolitve znižal vladni proračun za petindvajset odstotkov.

Predloga bo vrnjena poslanski zbornici, ker jo je senat v nekaterih točkah izpremenil.

Predvsem bo znižana podpora, ki jo dobivajo vojni veterani. Pa tudi plače zveznih uslužbencev bodo znižane za približno petnajst odstotkov.

Za predlogo je bilo oddanih 62, proti nji pa samo 13 glasov. Zanj je glasovalo 43 demokratov in 19 republikancev, proti nji pa štirje demokrati in devet republikancev. V poslanski zbornici je bila sprejeta z 266 proti 138 glasovom.

WASHINGTON, D. C., 15. marca. — Voditelji kongresa so bili danes prepričani, da bo predloga, ki dovoljuje dobro pivo, še pred koncem tega tedna poslana v Belo hišo, kjer jo bo predsednik Roosevelt podpisal.

Predloga bi bila v senatu najbrže že jutri sprejeta, če bi se ne oglasil k besedi senator Borah ter zahteval, naj se preišče, če je v soglasju z ustavo.

Značilno je, da je poslanska zbornica priporočila samo pivo, dočim je senat pritegnil še vino in sadne soka, ki ne vsebujejo več kot tri in četrto odstotka alkohola.

Istočasno je sporočila zveza californij. vinogradnikov, da bi tak dodatek nikakor ne bil umesten. Bolje bi bilo, da določbe glede triodstotnega vina črtajo, ako nočejo dovoliti prodaje vina, ki ima naravno vsebino alkohola.

Vinogradniki so naprosili californijskega senatorja Johnsona in MacAdoo-a, naj se zavzemata za vino, ki ima od 10 do 12 odstotkov. Vino s tako nizko alkoholno vsebino kot jo priporoča senat, bi se v kratkem času skisalo.

Zastopniki države Pennsylvanije v kongresu so danes povedali, kaj bo pomenila predloga za njihovo državo, kakor hitro jo bo predsednik podpisal. Petnajst dni za tem bo dobro pivo na prodaj na vsaki bari, v vsakem restavrantu in v vsakem ice cream parlorju, ki si bo nabavil tozadevno dovoljenje.

Kongresnik Watson je mnenja, da onih, ki varijo pivo doma, ne bo nihče nadlegoval, dasi določa predloga, da morajo plačati pivovarnarji tisoč dolarjev za licenco in pet dolarjev davka od vsakega sodčka. Po njegovem mnenju se tiče to le onih, ki izdelujejo pivo za prodajo.

ALBANY, N. Y., 15. marca. — Newyorška država bo naložila na vsak sodček piva en dolar davka in bo zahtevala od pivovarnarjev sto dolarjev za licenco.

Po zahtevu gubernerja Lahmana bo prineslo to državi vsako leto deset milijonov dolarjev.

— Če bo dovoljeno prodajati tudi vino in žganje, bo pristojbina za licenco seveda znatno večja, — je dostavil gubernier.

MacDonald in Mussolini se bosta sestala

TORNADO NA ZAPADU

Ob meji Kentucky in Tennessee je razsajal hud tornado. — 17 oseb je bilo ubitih.

Nashville, Tenn., 15. marca. — Vsi del toriada, ki je razsajal na meji med državama Kentucky in Tennessee, je bilo ubitih 17 oseb. Tornado se je pričel pozno popoldne v južnovzhodnem delu Missourija in severovzhodno v Arkansasu. V Lepanto, Ark. je porušil 6 hiš ter poškodoval 4 osebe.

Vihar je napredoval v Caruthersville, Mo. za \$50,000 škodo. Pozneje so poročali, da je zadel ob Kentucky-Tennessee meji mesta Middlesboro, Kingsport in Harrogate. Nato je divjal po hribih nad Nashville.

Med viharjem je tudi padala debela toča.

CALIFORNIA PROSI POMOČI

Vsled potresa prizadeta mesta skušajo dobiti več milijonov dolarjev posojila. — Zemlja se še vedno trese.

Los Angeles, Ca., 15. marca. — Potresni sunki se še vedno ponavljajo. Mestne občine skušajo pri vladi dobiti posojilo v znesku več milijonov dolarjev za popravilo škodo, katero je povzročil potres. Meščani raznih mest se vprašujejo: Zakaj so se najprej porušila šolska poslopja, ki so bila primeroma nova?

Kaj bi se zgodilo z otroci, ako bi se bil potres pričel malo prej? Pet višjih šol je v razvalinah. Samo v Los Angelesu je bilo porušeni nad 125 poslopij.

Včeraj so bili štirje močni potresni sunki. Na več krajih mesta so se zrušile hiše. Sodnijsko poslopje v Santa Ana je bilo izpraznjeno.

Vseh smrtnih slučajev v Los Angelesu od sedaj je 129.

Idečni križ je pričel nabirati sklad v znesku \$500,000 za pomoč lastnikom majhnih hiš.

Californijski kongres je dovolil pomoč v znesku \$50,000 in gubernier James Rolph je obljubil, da bo odprl kampanjo za sklad \$150,000.

Kot se sliši, se bo Ameriški Rdeči križ obrnil na vse države Unije, da se zbere sklad \$45,000,000 za pomoč onesrečenim.

HOOVER BO DANES ODPOTOVAL IZ NEW YORKA

Bivši predsednik Hoover bo danes popoldne odpotoval proti Californiji. Za kratek čas se bo ustavil v Chicagu in obiskal nekega svojega prijatelja. Svoj prvotni načrt, da bi odpotoval v Californijo skozi Panamski prekop, je zavrgel.

ŠEST DEKLET ZGORELO

Hal, Quebec, Canada, 15. marca. — V tukajšnji tovarni za žveplenke je nastala eksplozija. Poslopje je bilo takoj v plamenu. Šest delavk je zgorelo, petnajst jih je pa resno opečenih.

NEMŠKI POS LANIK ODSTOPI

Nemški poslanik v Washingtonu dr. Friedrich Wilhelm von Pritwitz se ne strinja s Hitlerjevo vlado. Naznanil je svoj odstop.

Washington, D. C., 15. marca. — Nemški poslanik dr. Friedrich Wilhelm von Pritwitz, ki je poslanik v Washingtonu že od leta 1927 in ki zavzema odlično mesto med poslani, je svoji vladi naznanil svoj odstop.

Poslanik Pritwitz je odločen republikanec in ni bil zadovoljen s fašistsko vlado in kancelijem Hitlerjem. Po svojem mišljenju ne more zastopati fašistske vlade, ki je zavrgla weimarsko ustavo.

Naznanilo o Pritwitzovem odstopu je prišlo ravno ob času, ko je predsednik Roosevelt imenoval za ameriškega poslanika v Berlinu Jamesa M. Cox, ki je bil leta 1920 demokratični predsedniški kandidat.

Cox je bil štiri leta kongresnik in šest let guverner države Ohio.

Kdaj bo poslanik von Pritwitz razrešen svojih dolžnosti, še ni znano, toda v nekaj dneh namestila odpotovati v Nemčijo. Po pokličenju odvetnik, toda je večino svojega življenja posvetil diplomatični službi. Zadnjih dvajset let je vedno zavzemal kako diplomatično mesto. Že leta 1908 je bil poslanikiški uradnik v Washingtonu, pozneje pa je bil premeščen k nemškemu poslanstvu v Petrogradu.

Miami Beach, Fla., 15. marca. — Znani založnik listov, James M. Cox, ki je bil leta 1920 demokratični predsedniški kandidat, je izjavil, da ne bo prevzel mesta ameriškega poslanika v Berlinu.

Berlin, Nemčija, 15. marca. — Dobro poučeni krogi potrjujejo vest, da je poslanik von Pritwitz naznanil svoj odstop, toda nemški časopisje o tem ne razpravljajo.

DIPLOMATSKO ŽGANJE JE BILO OPROŠČENO

Washington, D. C., 15. marca. — V New Yorku so prohibicijski agenti zadržali žganje, ki je bilo namenjeno desetim inozemskim poslanicem. Ameriška vlada je odredila, da bo ta pižca prepečena v poslaništvu, kakor je bilo prvotno namenjeno.

Prvotno je bilo odločeno, da bo žganje poslano iz Baltimore v Washington. Toda ko je bilo naročeno parniku, ki je vozil žganje, da se vstavi najprej v New Yorku, so prohibicijski agenti pošiljatev takoj zaplenili.

Diplomati so se takoj pritožili pri državnem departmentu, češ, da je bila mednarodna pogodba kršena.

Po natančni preiskavi je državni department odločil, da se pošiljatev dostavi posameznim poslanicem.

POLOŽAJ NA DALJ. IZTOKU

Kitajska je mobilizirala 16 divizij. Vojaško poveljstvo zahteva, da Kitajska preneha s svojim izzivanjem.

Čangčun, Mandžurija, 15. marca. — Častniki japonskega generalnega štaba pravijo, da bodo Japonci svoje vojaške operacije raztegnili čez kitajski zid v severno Kitajsko, ako Kitajci ne prenehajo s svojim "izzivanjem".

To grožnjo je objavilo japonsko vrhovno poveljstvo, ko je izvedelo, da je Kitajska mobilizirala južno od kitajskega zidu 16 divizij. Vojaški opazovalci pravijo, da tako zbiranje vojaštva nudi Japoncem dovolj povoda, da pričnejo prodirati čez zid na Kitajsko.

Peiping, Kitajska, 15. marca. — Kitajska poročila naznanjajo vroče boje v bližini Hsifengkow, ki je zelo važen prelaz v kitajskem zidu 40 milj jugovzhodno od Čengteh na meji med provincijama Džehol in Hopel. Kitajski poveljniki general Sung Čeh-yuan je brzojavil osrednji vladi v Nankingu, da je v dveh dneh imel 1500 izgub. Bolnišnica v Hsifengkow je napolnjena ranjenecov.

Kupei prelaz, čegar zavzetje so Japonci prežgodaj naznanili, je sedaj najbrže prišel v njihove roke. Tozadevna poročila so pomankljiva in ni natančno znano, kje stoji kitajska vlada.

Armada osrednje vlade drži fronto blizu Kupei prelaza. Armada maršala Čang Hsiao-lianga, ki je 10. marca začela zapuščati svoje postojanke, se nahaja v ozadju. Kitajska armada je dobro oborožena in tudi vlaki v municijo in živili redno prihajajo na fronto. V Peipingu se vedno prihajajo ranjeni, iz česar se mora sklepati, da se v okolici Kupei vrše vroči boji.

Kitajci odločno zanikajo, da se hočejo z Japonsko pogajati zaradi Džehola ter zatrjujejo, da se pripravljajo na protinapad.

ŽRTVE GLEDALIŠKE NESREČE

Ahualulco, Mehika, 15. marca. — Pri nesreči v Hidalgo gledališču je izgubilo življenje 48 oseb. Poleg tega je 27 oseb nevarno ranjenih, 50 pa lahko.

ŠPANSKI SE PRIPRAVLJAJO ZA POLET V AMERIKO

Madrid, Španija, 15. marca. — Kapitan Mariano Barberan in poročnik Jose Colar nameravata v drugi polovici meseca maja poleteti iz Seville na Kubo, odtam pa New York. Polet nameravata izvršiti v 42 urah.

GOVORICE O DIKTATURI

Barcelona, Španija, 15. marca. — Časopis "Humanidad" poroča, da so zasnovali radikale splošno zaroto proti vladi in da namerava vlada proglasiti diktaturo. Iz zaslijanja vira se je izvedelo, da so anarhisti dobro preiskrbljeni z orožjem.

NA VAŽNI KONFERENCI BO TUDI KANCLER HITLER NAVZOČ

LONDON, Anglija, 15. marca. — Iz uradnih krogov je prišlo poročilo, da se bosta v Rimu sestala angleški ministrski predsednik Ramsey MacDonald in italijanski ministrski predsednik Benito Mussolini. Konferenca se bo udeležil tudi angleški zunanji minister John Simon.

NEMČIJA ZAHTEVA GARANCIJO

Nemška vlada je odločno odgovorila na francoski protest. — Nemčiji ni dovoljeno imeti vojaštva ob Renu.

Berlin, Nemčija, 15. marca. — Nemška vlada je zavrnila francoski protest, katerega je nemški vladni vročil francoski poslanik Andre Francois-Poncet in ki trdi, da je Nemčija kršila pogodbo, ker ima v Porenju svojo vojsko. Francoska vlada trdi, da je nemška vlada s tem, da je s fašistskimi vojskami odstavila župan v Kolinu ob Renu in župane po drugih mestih ob Renu, kršila točko 43. versajlske pogodbe, ki prepoveduje nem. vojaštvo v teh krajih. Nemčiji je po tej pogodbi dovoljeno samo omejeno število vojaštva, kolikor ga je potrebna za vzdrževanje miru in reda, vojaštvo pa mora biti oddaljeno od meje najmanj 50 kilometrov.

Nemški nacionalisti z veseljem pozdravljajo ta odločni nastop nemške vlade, zlasti še, ker je istega dne obljubila Poljska, da bo umaknila svoje vojaštvo iz poljskega koridorja.

Nemški zunanji minister Konstantin von Neurath pravi v svojem odgovoru, da narodne fašistske garde ni mogoče smatrati za oboroženo silo, kajti komaj vsaki deseti fašist je imel puško ali revolver.

Minister Neurath je francoskemu poslaniku tudi rekel, da je nemška vlada skrbela v vseh krajih samo za domači mir.

Pariz, Francija, 15. marca. — Nemške židovske družine v velikem številu beže iz Nemčije čez mejo v Francijo. Mnogo židov je prišlo v Pariz brez denarja ter prosijo židovska društva za pomoč.

V Strassburgu je pribežalo veliko število židov, toda sedaj njih prihod ponehjuje, ker Nemci zelo pazijo na mejo, da ne bi kdo begnil.

V pokrajinah ob južnem toku Rena so se fašisti večinoma poselili občinskih oblasti in nadlegujejo židovske trgovce. Kdor le more zbeži preko meje v Alzacijo.

PITTSBURGHU PRETI POVODENJ

Pittsburgh, Pa., 15. marca. — Reki Allegheny in Monongahela, ki se združujeta v Pittsburghu, stalno naraščata. Voda je že dosegla 3.7 čevljev nad normalno in je že napravila škodo \$300,000.

London, Anglija, 15. marca. — V uradnih krogih je bilo povedano, da bosta ministrski predsednik MacDonald in zunanji minister Sir John Simon v soboto odpotovala iz Ženeve v Italijo, da se posvetujeta z Mussolinijem.

Ministrski predsednik MacDonald in zunanji minister Simon sta prejšnji teden odpotovala v Ženevo, da preprečita razdor v razorožitveni konferenci.

Angleška vlada je mnenja, da bi prekinjenje razorožitvene konference, ali pa samo kaka resolucija, ki ne bi zahtevala ničesar določnega, bilo nevarno za Evropo.

MacDonald in Simon sta imela več konferenc z raznimi delegati v Ženevi in sta oba prišla do prepričanja, da je potrebno, da se Italija naravnost pogaja z Nemčijo, Francijo in drugimi državami, da je mogoče rešiti konferenco.

Rim, Italija, 15. marca. — Uradni krogi zagotavljajo, da bo angleški ministrski predsednik Ramsey MacDonald skušal pregovoriti ministrskega predsednika Mussolinija, da se pozneje udeleži konference ministrskih predsednikov evropskih držav, da se reši razorožitvena konferenca v Ženevi.

Prva seja bo tajna in se je bodo udeležili angleški ministrski predsednik Ramsey MacDonald, ministrski predsednik Benito Mussolini, francoski ministrski predsednik Edouard Daladier in nemški kanceler Adolf Hitler.

Francoska vlada je privolila v to konferenco, toda je zahtevala, da je pri konferenci zastopana tudi Mala antanta (Čehoslovaška, Jugoslavija in Rumunija), proti čemur je Italija protestirala.

EMBARGO NA OROŽJE

Washington, D. C., 15. marca. — Velike svetovne države so pol vodstvom Združenih držav sklenile, da prepovedo pošiljanje orožja napadalni državi.

To se je izvedelo, ker se je predsednik Roosevelt odločil prositi kongres, da mu dovoli, da sme vsak čas prepovedati pošiljanje orožja katerikoli državi.

Anglija, Francija in druge države zahtevajo vladno nadzorstvo nad pošiljanjem orožja.

Roosevelt je malo prej, predno je postal predsednik, rekel: — Že dolgo se zavzemam za embargo na orožje vojskujočim se narodom in še zlasti napadalnim narodom.

Kako bo vpeljan embargo na orožje Japonski in Kitajski, bo odločil svet enindvajsetih Lige narodov. Združene države so že sprejele Liginu povabilo, da sodeluje v Liginem odboru za poravnava kitajsko-japonskega spora zaradi Mandžurije.

Anglija, ki je pred nekaj tedni postavila embargo na orožje, ga je sedaj zopet preklicala, ker se ji niso druge države pridružile.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Remedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
616 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Na celo leto velja za Evropo in	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje številke naznači, da lažje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: CHelsea 3-3878

BOJ MED ČLOVEKOM IN STROJEM

Kadar podjetnik svoje podjetje racionalizira — postane vedno več ali manj delavcev nepotrebnih, ker namesto njih opravi stroj enako delo prej in mnogo boljše. Večina ljudi dolži moderno tehniko, da je s svojimi stroji povzročila brezposelnost tolikih milijonov. Nešteto krat slišimo, da je stroj tisti, ki meče delavce iz tovarna. Zato pravijo, da stroj nikakor ne prinaša blagoslova delavstva in ostalemu človeštvu, ampak za večino ljudi pravo prokletstvo.

Dejstvo je, da je milijon rok ostalo brez dela, stroj pa še vedno maši posameznikom ogromne vsote v žep.

Res, da je stroj pospešil proizvodnjo in izdelke pocenil, toda na milijone brezdomcev je zato brez kruha. Tam, kjer leže grmade bogastva, so zraven kupi siromaštva! — Čim več strojev, temveč je brezposelnih! Čim več brezposelnih gladuje, tem manj se kupujejo izdelki strojev.

Stroji mečejo izdelke v skladišča, dokler se ta ne napolnijo. Stroji se začnajo polagoma ustavljati in so zaradi tega zopet novi in novi delavci brez kruha.

Iz sestradanih delavcev se mora izzvati krik: "Stroj je kriv naše nesreče!"

S stroji si noče človek izpolniti samo potreb, — hoče si povečati le svoje bogastvo! Ali teko stroji tovarnen, da koristijo delovnemu ljudstvu? Ali delodajalci z delavci zaslužek? Kaj še?

Stroji teko le do takrat, ko prinašajo velika bogastva v kapitalistovo blagajno. Delavci pa prejema plače le v najnižji meri in pri tem morajo dati stroju poslednjo telesno in duševno silo.

Ko zmanjšajo stroji denarni dotok v magnatovo blagajno, takrat pa delavca brez nadaljnjega na cesto.

Prav tako, kakor gradi človek nasipe in kanale, da bi uravnal tok rek, bi mogel tudi produkcijo zadržati in regulirati.

Stroj je brez dvoma velik blagoslov za človeštvo. Napačna je le njegova uporaba.

Pomislamo samo, če bi nenadno obstali vsi stroji, a bi vendar hoteli imeti v obratu vse tovarne, železnice, električne napeljave itd.

Strokovnjaki so izračunali, da bi moralo za delo strojev nad 2 milijardi sužnjev vse življenje brez odmora vrjeti, dvigati, vlačiti...

Predstavljamo si zgradbo faraonskih piramid, nasipe Nila v Egiptu, stare orjaške stavbe v Rimu; stotisoči sužnjev, brezupnih ljudi, so morali znašati kamenje. Danes izvršimo vsako težje delo s strojem.

Stroj je omogočil skrajšanje delovnega časa in ga bo omogočil še bolj. Ljudje bodo radi tega imeli vedno več časa, katerega bodo lahko žrtvovali za svojo izobrazbo, razvedrilo in zdravje.

Seveda pa postane pravi smisel skrajšanja delovnega časa šele takrat, kadar se delavcu ni treba bati za svojo eksistenco.

Ali je torej stroj zaslužil kletve delavcev? Kdo je torej kriv, da je stroj nepravilno? Človek ostane človek! — Stroj, ki bi človeku lahko služil za ustanovitev raja, mu služi le za sramotno in ničevanje svojega bližnjega — za sebično kupčenje denarja.

Doba stroja lahko konča v kaosu in brezskupnosti, katera se poslužuje strojev.

Mnenje, da je stroj vzlet človeku delo, je popolnoma napačno. To mnenje izvira le iz tega, ker mnogi mislijo, da je po izdelkih (produktih) strojev vedno enaka potreba. Temu pa ni tako.

Brez dvoma je res, da nudi stroj človeštvu toliko prednosti, da njegove dobre strani odtehtajo senčne strani. — Treba pa je pri razvoju in vedno večji uporabi strojev paziti na pravilno uporabo in na krajšo zaposlitev delavstva.

Dopisi.

Library, Pa.

V tej naselbini je precej naročnikov Glas Naroda, pa se že dolgo časa ni noben oglašil. No, sem se pa jaz namenila napisati par vrstic.

Z delavskimi razmerami je zelo slabo tukaj. Tu na Montour No. 10. se dela po dva ali tri dni na teden, pa ko bi že takrat dala kompanija kaj zaslužiti. Mora biti že dober delavec, da zasluži dolar do dva dolarja na teden. Če kakšnega pobije v jami in dobi odškodnino plačano, ne dobi nič več dela potem, ko ozdravi.

Ne svetujem nobenemu, da osem hodil za delom. Tukaj je mnogo brezposelnih kakor povsod. Veliko jih je, ki imajo precejšnjo družino in sta v nji dva ali trije dobri za delati, pa ni dela nikjer, jesti je pa treba vsak dan.

Velikokrat berem v časopisih, ako je kakšnega živila preveč, pa ga zmečejo v vodo, pri vsem tem pa ljudje stradajo v tej bogati deželi. Nekaj jih dobiva nekakšno podporo, pa tisto ni dosti, posebno še, kateri ima veliko družino.

Mogoče se bodo časi zdaj kaj izboljšali, ko je nastopil novi predsednik Mr. Roosevelt. Pričakujemo od njega, da bo kaj odpravil to mizerijo in da bi se delavske razmere kaj kmalu izboljšale, da ne bo toliko garanja in trpljenja pri ubogih delavcih, kakor ga je sedaj. Želim predsedniku in novi vladi veliko uspeha.

Pozdrav vsem čitateljem Glas Naroda po vseh Ameriki, listu pa veliko novih naročnikov.

Poročevalka.

Chicago, Ill.

Cenjeno uredništvo Glas Naroda! Dovolite mi malo prostora v Glas Naroda, da nekoliko poročam iz Chicaga.

Najprej moram poročati o pogrebu našega umrlega župana Antona Čermaka. Kako je bil priljubljen pri vseh narodih, se je videlo na dan pogreba. Vzelo bi preveč prostora v listu, ako bi hotela vse popisati. Napišem samo toliko, da se je začel sprevod iz mestne hiše ob 10. uri popoldne in končal ob 5. uri popoldne na čistem Narodnem pokopališču. Takega pogreba ni še bilo v Chicagu in ga mogoče ne bo nikoli več. Celo mesto žaluje za njim, posebno pa Slovani, ker je bil slovaškega rodu. Tudi mi Slovenci smo bili ponosni nanj.

Umrli je rojakinja Marija Vidmar. Doma je bila iz Krške vasi, fara Cerklje na Dolenjskem. Star je bila 56 let. Tukaj zapuše žaluznega sopraga, enega sina in šest hčera, ki so vse že poročene. Spadala je k dvema društvoma, ki sta jo spremlila v obilnem številu na pokopališče. Pogreb se je vršil 13. marca iz cerkve sv. Štefana. Kako je bila priljubljena v naselbini, se je pokazalo, ko se je nad petdeset avtomobilov pomikalo za pogrebom. Moje sožalje sorodnikom, pokojni naj pa večna luč sveti.

Da pa ne bom samo žalostnih novic poročala, moram tudi nekaj veselih omeniti. V nedeljo 12. marca se je vršil v Šolski dvorani koncert Slovenske šolske godbe iz Joliet, Ill. Nastopilo jih je kakih 80. Reči moram samo to, da so tako lepo izvajali vse komade, posebno pa slovaške, da bi jih šla poslušati vsak dan. Prvo točko "Naprej zastava Slave!" so posebej

no krasno izvajali, za kar so želi buren aplavz od vseh, kajti dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. Ponosni so lahko jolietski farani in njih župnik Rev. Father Plevnik na to godbo. Upam, da jih bomo zopet kmalu slišali.

Tukaj v Chicagu delavske razmere niso še nič boljše, ampak upamo, da se bo kaj na spomlad izboljšalo, ker naš novi predsednik Mr. Roosevelt je začel dobro pometat s svojo metlo. Ko je proglasil bančni moratorij, kako so hitro začeli nositi zlati denar iz svojih skrinj, ker se boje, da ne bi bili kaznovani. Da, tako je prav! Naj gre denar v cirkulacijo, da se zopet trgovina obnovi in oživi.

Pozdrav vsem rojakom!

Fr. Lukanič.

PUSTOLOVŠČINE VOJAŠKEGA BEGUNCA

Francoski rezervist Rene Boquillon, ki ga je francosko vojno sodišče obsodilo na smrt in je ušel Nemcem pred usmrtnico v avgustu 1914, je stal te dni pred vojnim sodiščem v Parizu, kjer je bil obsodjen na mesec dni zapora, toda kazni mu je bila takoj odpuščena. Boquillon je pobegnil od svojega polka v Verdunu pred vojno in zašel se je bil v Tamesu v Belgiji. Ko se je začela svetovna vojna, so ga presenetili Nemci v Tamesu in ga postavili s 600 drugimi civilisti k sten; zapele so stroje in navadno puške, toda Boquillon ni bil ranjen, pač je pa padel z drugimi vred v nadi, da ga bo to rešilo.

Ponoči je hotel preplaviti obmejno reko, toda nemške patrulje so ga ujele in zopet je prišel pred vojno sodišče kot volun. Bil je obsodjen na smrt in bil bi usmrten, da se niso zavzeli zanj prijatelji, ki so mu rešili življenje. Dolgo je bil zaprt v Nemčiji, končno je pa pobegnil v Švice. Nedavno se je javil francoskemu konzulatu v Charleroi, češ, da bi se rad oženil, pa nima potrebnih listin. Šele tu je zvedel, da ga je francosko vojno sodišče obsodilo na smrt.

POMLADNI IZLET V DOMOVINO.

Dne 22. aprila se vrši s parnikom Severonemškega Lloydja "Columbus" pod osebnim vodstvom Mr. G. H. Grafensteina, člana družbinega urada, poseben pomladni izlet v domovino.

Cene so zmerne. V turističnem razredu stane vožnja do Bremena in nazaj \$197.00, v tretjem razredu pa le \$154.50.

Tretji razred ima udobne kabine z 2, 4 in 6 posteljami. Potniki imajo na razpolago obednico, kadihnico in dosti prostora na krovu.

Irana je izborna. "Columbus" je hiter parnik ter potrebuje za vožnjo preko oceana le en dan več kot najhitrejša parnika "Europa" in "Bremen".

Mr. G. H. Grafenstein je izveden smrelevalce potnikov ter bo skrbel za njihovo prtljago, listine in vse drugo, da bodo brez sitnosti in ovir dospeli tja, kamor so namenjeni.

Natančna pojasnila za ta izlet daje:

Metropolitan Travel Bureau
(Frank Sakser)
216 W. 18. St., New York, N. Y.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANEGLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.60	Lir 100	\$ 5.90
Din 300	\$ 5.40	Lir 200	\$ 11.35
Din 400	\$ 7.20	Lir 300	\$ 16.50
Din 500	\$ 9.00	Lir 400	\$ 22.25
Din 1000	\$ 18.00	Lir 800	\$ 44.50
Din 2000	\$ 36.00	Lir 1600	\$ 89.00

Za vsa obročna plačila, ki so potrebna za izvedbo, bomo v dnevniku ali v urah dovolj časa za to plačilo.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ROMUNKE PROTESTIRAJO

Rumunske žene so zelo razburjene, ker jim pripravljata vlada ne prijetno presenečenje. Še bolj, kakor druge države, preživlja Rumunija težke čase in mora v svojem proračunu do skrajnosti štediti. Da zniža izdatke, namerava vlada odpustiti iz državne službe vse ženske. Rumunski državni proračun, ki mora biti znižan v tekočem letu od 25 na 16 milijard, je pač trd oreh za finančnega ministra. V javnost je prišla vest, da hoče vlada odpustiti iz državne službe vse one ženske, ki imajo moze v državi službi.

Organizacija rumunskih žen v Bukaresti je takoj sklicala protestno zborovanje, na katerem so govornice opozarjale na moralne posledice, ki bi nastale, če bi država odpustila ženske iz svoje službe. Posledica bi bila, da bi naraslo število ločitev zakonov, kajti samo na ta način bi mogle ostati v službi one žene, ki jim je služba vprašanje eksistence, ker moške premočno zaslužijo. Seveda bi živele po ločitvi zakona z možmi, samo da bi to ne bilo več zakonito življenje. V tem moralno okuženem ozračju bi moralo rasti novo pokolenje in lahko si mislimo, kakšno bi bilo.

TEŽKE OPERACIJE

V londonski bolnici sv. Bartolomeja so imeli nedavno izredno težko in nevarno operacijo. Zdravniki so stali pred težko nalogo, kajti bolniku je bilo treba odstraniti iz pljučne žile strupeno kri. Ta operacija zahteva mnogo spretnosti, ker sme trajati največ eno minuto, sicer bolnik pod nožem izdahne. Če operacije ni mogoče končati v tem kratkem času, sree neha biti in posledica je seveda smrt. Uspešno so napravili kirurgi tako operacijo samo v dveh primerih, eno na Švedskem, drugo pa v Nemčiji. Tretja se je pa posrečila zdaj v Londonu. Angleške bolnice bodo opremljene v kratkem s potrebnimi instrumenti za take operacije.

Zgodovina moderne medicine pa pozna še druge operacije, ki so vzbujale splošno zanimanje. Tako so v bolnici v Nottinghamu nedavno izravnavali hrbtnico, ki je bila že od 8 leta pohabljen. Pri operaciji so si morali pomagati s transplantacijo kosti, ki so jo vzeli deklici iz leve noge.

V Sydneyu so operirali deklico, ki je imela že delj časa otroško paralizo, tako da so ji bile roke in noge popolnoma degenerirane. Iz raznih delov telesa so ji vzeli kosti in jih prenesli na roke in noge, tako so pa na eni strani ustavili proces paralize, na drugi pa vrnil deklici možnost rabiti zopet roke in noge, ki so ji bile odpovedale.

V DOMOVINO JE ZOPET MOGOČE POŠILJATI DENARNA DARILA

Vsled bančnega praznika je bilo prepovedano pošiljati denar v druge dežele.

Sedaj ga je mogoče zopet pošiljati, toda te pošiljave se zmorejo vršiti le v skladu s zveznimi določbami, ki so bile uveljavljene dne 9. oziroma 10. marca letošnjega leta.

V iznosnost se ne sme pošiljati denar v svrhu spekulacije ali ga pa investirati oziroma

DIKTATURA NAD ŠUDENTI

V OXFORDU

Človek bi ne verjel, da je sploh mogoča kje na svetu diktatura nad študenti, najmanj pa v Angliji, kjer so ljudje itak v primeri z drugimi državami glede svobode še na najboljšem. In vendar si dajo angleški študentje v Oxfordu diktirati. Diktatura je v rokah dveh proktorjev (v študentskem žargonu progov), ki ju plačuje univerza, pomaga jima pa 24 uslužbencev, znanih med študenti pod imenom buldogi. Ti kontrolirajo, če ne sede študenti v kinu z dekleti, ali ne hodijo po sedmi uri zvečer po ulicah v civilni obleki, ali ne zahajajo v prepovedane gostilne (prepovedane gostilne se vse, kjer se dobe pijače brez jedi). Če je deklet ali dama, s katero gre študent po mestu, sumljiva, pošlje proktor buldoga, ki se obema spoštljivo odkrije in pravi študentu: "Proktor vam pošilja svoje pozdrave in želi biti predstavljen vaši prijateljici". Proktorji, ki so obenem vsenčilški sodniki, so navadno bivši vsenčilški profesorji, buldogi pa navadno poklicni boksaarji, kar je dokaz čudno, ker ne smejo imeti orožja, niti palice. Če nastane pretep, sme dati buldog študente čez noč zapreti na polici, zjutraj ga mora pa privedi pred proktorja. V takem primeru mora imeti študent pod talarjem črno obleko in bel ovratnik. Kazni so denarne, po trikratni obsojbi pa lahko študenta izključijo z univerze.

Kancelar oxfordске univerze je odlični Anglež, ki pa v Oxfordu ne biva. Rektor univerze je podkancelar, ki je pravi diktator mesta Oxforda, čeprav ima mesto svojega župana in svoj občinski svet. Podkancelar mora odobriti vse lepake, ki jih smejo šele potem nalepiti po mestu, on ima odločilno besedo, če gre za ustanovitve novega industrijskega ali trgovskega podjetja. V starih časih je prišlo v takih primerih tudi do spopada med meščani in študenti, zdaj pa ne eni ne drugi niso več tako bojeviti. Dokaz temu je največja angleška tovarna avtomobilov v Oxfordu, a mesto je tudi tako prenatrpano z avtomobili, da je študentom prvega semestra sploh prepovedano imeti lastne automobile.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

V DOMOVINO JE ZOPET MOGOČE POŠILJATI DENARNA DARILA

Vsled bančnega praznika je bilo prepovedano pošiljati denar v druge dežele.

Sedaj ga je mogoče zopet pošiljati, toda te pošiljave se zmorejo vršiti le v skladu s zveznimi določbami, ki so bile uveljavljene dne 9. oziroma 10. marca letošnjega leta.

V iznosnost se ne sme pošiljati denar v svrhu spekulacije ali ga pa investirati oziroma

ma nalagati v iznosne hranišnice.

Kdor pa hoče poslati svojim sorodnikom v domovini kak denarni dar ali podporo, to lahko stori.

Izrežite spodnjo izjavo ter podpisite svoje ime nad črto, pod katero je "Purchaser's Signature".

Posljite nam ta izreček z denarno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. _____ is sent by me for the purpose of _____

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country.
I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

Velikonočni prazniki so na pragu, toda še vedno je čas, da razveselite svoje v domovini s kakim denarnim darilom.

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Star in izkušen možak je močnoval.

— Poljubi so kakor kisle kumarce v steklenici. Prvo strašno težko dobiš ven, z ostalimi je pa lahka stvar.

Neki angleški znanstvenik ki pa po mojem mnenju ni posebno velik znanstvenik, je ugotovil, da se morajo Angleži za svoje zdravje in za svoje močne močne postaviti zahvaliti v prvi vrsti starim devicam.

To se čudno sliši, kaj ne?

Toda "znanstvenik" je svoje trditve takole razpredel:

— Angleži najraje jedo napol pečeno goveje meso. Najboljše meso pa dajo tista goveda, ki se krmijo z rdečo deteljo. Seme rdeče detelje raznaša neka žuželka. Največja sovražnica te žuželke je poljska miš; poljska miš ima v mački najhujšo sovražnico, do čim so največje prijateljice mačke stare device.

V veseli družbi so se pogovarjali, kolikokrat kdo poljubi svojo ženo.

— Jaz jo samo tedaj poljubim, ko hočem imeti denar od nje — je odkrito priznal mlad zakonski mož.

Par dni pozneje sem pa slišal, ko je njegova žena pripovedovala svoji prijateljici.

— O, ta dedec neumn... kar naprej me kušuje.

Z malimi izjemami je skoro vsak moški trikrat nesrečno zaljubljen.

Prva ljubezen mu umre ponavadi že v zgodnji mladosti. Njegova druga ljubezen se z drugim poroči; a tretjo svojo ljubeznijo se je pa sam poročil.

V društvene zapisnike pridejo vsi zelo značilne in originalne izjave.

Tako sem na primer pred leti čital v nekem zapisniku sledeci odstavek:

— Ko je bil kandidat po vseh pravih predlagan in zapridušen, je bil sprejet v društvo.

Mladenci je ves obupan taval po ulici. Prijatelj ga ustavi in vpraša:

— Kaj ti je, za božjo voljo?

— Najraje bi umrl, tako sem žalosten.

— Tak povej vendar, ali te je punca zapustila, ali si se poročil z njo.

Rojak, ki je imel hud revmatizem, je takole opisal svojo bolezen:

— Več, revmatizem je čudna bolezen. Če hočeš stopiti na noge, se ti zdi, da nimaš nog; če hočeš kaj z rokami dvigniti, se ti zdi, da nimaš rok; boli te pa tako kot da bi imel taržent rok in nog.

Komunistični govornik na shodu:

— ... s petletko smo pokazali že največje čudeže, na pr. ljetnograjsko pristanišče. Kaj je bilo prej tam? Nič. In danes pripluje tja 25 ladij, odpluje jih pa 30...

Neki delavec ga prekine:

— Kaj tu pripoveduješ? Kakšnih 25 jih pripluje in kakšnih 30 odpluje? Jaz sam delam v pristanišču in vem...

— Ničesar ne veš, sodrug. — je odgovoril govornik. — Gotovo ne čitaš listov?

Že bolj prileten možak se je poročil z vihravim mladim dekletom, ki je pred poroko služila pri bogati družini, kjer so imeli dosti služinčadi, kuharice, hišno, zamorskega šoferja, vrtnarja itd.

Po poroki je pazil nanjo kot na punčko svojega očesa.

Po par mesecih je pa začel divjati.

— Osleparila me je, nezvesta mi je bila! — je pripovedoval svojim prijateljem.

— Saj ni mogoče — so mu ugovarjali. — Saj si ji bil vedno za petami. Niti enega koraka ni napravila brez tvoje vednosti.

— Ah, kaj govorite. Saj imam vendar dokaz, saj imam vendar črno na belem.

In odvedel jih je v svoje stanovanje. Na postelji je ležala mlada žena v blede in prepada.

V belopregrnjeni zibki je pa ležal črn usnovek.

TRGOVINA Z DEKLETI NA DALJNEM IZTOKU

Društvo narodov, ki mu pripada po mednarodni pogodbi nadzorstvo nad pobijanjem trgovine z dekleti, je proučilo s finančno pomočjo urada za socialno higijeno v New Yorku v 28 evropskih in ameriških državah metode trgovcev z dekleti. Poročilo preiskovalnih organov nam odpira žalosten pogled v podzemlje socialnega življenja. V maju 1930 je bilo sklenjeno proučiti v tem pogledu tudi razmere na Daljnem vzhodu, za kar je zopet prispeval ameriški urad za socialno higijeno 125,000 dolarjev. V preiskovalnem odboru so bili ravnatelj pravnega oddelka ameriškega društva za socialno higijeno Bascom Johnson, švedski zdravnik dr. Alma Sundquist, poljski legacijski svetnik Pindor in kot tehnični nemški uradnik Društva narodov W. Schmied. Delo odbora je trajalo od oktobra 1930 do marca 1932. Odbor se je mudil na Japonskem, Kitajskem, v Hong Kongu, Macau, na Filipinih, v Indoloni, v nizozemski vzhodni Indiji, na malajskih otokih, v Siamu, Indiji, Perziji, Iraku, na Ceylonu in Levantu in Palestini. Povsod so vlade odboru podprale.

Poročilo obsega 400 strani in je zelo bogato na zanimivem gradivu. Odlikuje se s točnimi podatki brez vsakega senzacionalnega oblašja. Zelo točno so navedeni tudi vsi ukrepi organov za zatiranje trgovine z dekleti v orijentalnih deželah. Poročilo navaja tudi zanimive podrobnosti, kakor tudi pregled žalostnih razmer po vseh omenjenih deželah, ki jasno pričajo, da se kljub velikim razlikam v ukrepih, odredbah, običajih in šegah rase in kulture ponavljajo enako sociološki rezultati.

Najbolj žalostne so razmere na Kitajskem, kjer je trgovina z dekleti kljub vsemu prizadevanju oblasti najbolj razširjena. Tam je še zdaj ukoreninjena navada, ki dovoljuje po potrebi prodajati dekleta v resnično ali pa samo dozdnevno adoptiranje ali pa kot delovno moč. In iz teh deklet se rekrutira bodisi javna ali pa skrita prostitucija. Lepa dekleta vzgoje za tako zvane singing girls in jih potem prodajajo naprej, tako da niso nikoli več svobodne. Cene deklet se gibljejo od nekaj sto do nekaj tisoč dolarjev. Središča kitajske prostitucije so mesta Shanghai, Peking, Tientsin in Kanton. Posebej teh mest so s svetjem okrašenimi čolni, ki predstavljajo javne hi-

DRAGO PLAČANA LAHKOVERNOST

V Sofiji živeči Rus se je seznanil s premožnim, toda preprostim meščanom, in mu zaupal svojo veliko "tajno". Povedal u je, da leži v vasi Staverei v kleti stare hiše velik zaklad zlata. Rus je natožil lahkovernemu Bolgaru, da išče

prijatelja, ki bi imel dovolj denarja, da bi mu pomagal dvigniti zaklad, potem bi si pa zlato pravično razdelila. Bolgar mu je nasel in odpotoval z njim v Stavereo. Zvečer mu je Rus zavezal oči ter ga odvedel v klet, kjer naj bi ležal zaklad. V kleti mu je odvzel oči in zagledala sta grozen prizor. Za železno mrežo je ležalo več gnječih trupel, okrog njih so bili pa razmetani cekni. Prestrašeni Bolgar je zbežal iz kleti in ni hotel o zletem zakladu ničesar več slišati. Rus mu je pa pojasnil, da se da z denarjem tudi "coprati" in ugnati v kozji rog hudobne duhove, ki čuvajo zaklad. Če tega ne storita, ju zdena enaka usoda, kakor prejšnje jskalice zaklada, ki sta videla njih trupla v kleti. Tako se je Rusu posrečilo izbiti iz Bolgara 150,000 levov za "copranje". Ko pa z zakladom še vedno ni bilo nič, je postal Bolgar nezaupljiv in se je končno obrnil na policijo. Policija je ugotovila, da gre za trik premetnega sleparja, ki je izvalil svojo žrtev v klet navadne krčme. Trupla so predstavljali z žaganjem napolnjen možje iz eunji, slaba razsvetljava je pa pripomogla, da je lahkoverni mož sleparju nasel Podjetnega Rusa so a retirali.

PO ŽRTVI JE HOTELA PODDOVATI

70-letno vdovo po zdravniku in učitelju Castaldijevu so našli pred šestimi leti mrtvo v vodnjaku v kraju Cune v gornji Italiji. Njena nečakinja je obvestila oblasti, da je imela teta po možu okrog pol milijona lir in dragocen nakit, pa je mnogo tega imetj izgubila. Vrednostne papirje in nakit so našli v sobi učiteljice Coternove, skrite v klavirju. Coternova je stanovala s svojim ljubčkom pri Castaldijevi, ki sta jo imela popolnoma v rokah. Starka je nekomu dejala, naj priimejo Coternovo, če bi našli njo nekega dne mrtvo.

Preiskava je dognala, da se je Coternova rada preoblačila v moškega. Našli so fotografijo, na kateri je bila v uniformi bersaglierja. Coternova je vedela za oporoko, v kateri jo je bogata starka določila za univerzalno dedinjo. Zaljubljenca so a retirali. Zagovarjati sta se morala zaradi umora, pa sta bila oproščena, ker ni bilo dokazov. Porota je izrekla mnenje, da je Coternova starko zadavila, toda ne z namenom umoriti jo. Komaj so Coternovo izpustili, se je začela potegovati za dedščino. Dedščina je bila sodno priznana, toda apelacijsko sodišče je ugodilo zahtevi starkine nečakinje in je prisodilo dedščino nji.

Coternova se je pritožila na vrhovno sodišče in starkina nečakinja je dokazala, da Coternova ni vredna dedščine, ker je nekoč prežejala preoblečena v moškega pri mlinu na njeno teto. Ko jo je pa prsenetila nečakinja, je navahala na njo, jo podrla na tla in ji prizadejala težko poškodbo na nogi. Šele ko so prišli mimo ljudje, je napadalka zbežala. Nečakinja jo je spoznala in je pravila o napadu ljudem, ki jih je pa prosila, na jo tem molče.

Vrhovno sodišče je vse okolnosti upoštevalo in je prisodilo dedščino nečakinji.

MATIJA BRIŠKI — 99 LETNIK

Živ spomenik slovenskega narodnega življenja je Matija Briški, ki je nedavno dopolnil 98 let, in koraka sedaj že v devetdesetdeseto. To starost si komaj predstavljamo. Pomisliti moramo, da pade leto njegovega rojstva se v dobo vladanja avstrijskega cesarja Franca, kateremu je sledil še isto leto cesar Ferdinand in je šele leta 1848 nasledil predzadnji avstrijski vladar Frane Jožef. V letu njegovega rojstva je vladal katoliškemu svetu v polni svoji moči že papež Gregorij XIV. Temu so sledili potem še Pij IX., Leon XIII., Benedikt XV., Pij X. in sedaj Pij XI. Mož je torej živel v dobi vladanja šestih rimskih papežev in šestih posvetnih vladarjev.

Matija Briški se je rodil 15. februarja 1835 v Novih selih na Kostelskem. Kostelski kraji niso znani toliko po svoji naravni lepoti kolikor po prebivalcih, na katere naletiš po vsem boljšem svetlu. Kostelci in Kočevarji so vselej lešeni krošnjari, o katerih je prešlo že v pregovor: Ko se Kostevce zleže, valje robu veže. Krošnjarenje je šlo iz roda v rod in je že stoletja staro. Že pri Valvasorju najdemo polno pripombo o potujoči narodni kostelski obrti. Sela v zadnjem času ta obrt ponehuj, čemur je kriva v največji meri sodobna kriza. V času otroških let Briškega pa je bila še v polnem zamahu. V tistih časih po svetu še ni bilo železnice, zato je bil Kostelci kaj dobrodošel s svojo drobnarijo, s katero je hodil od kraja do kraja.

"Mene so oči, ki so bili takrat okrog 50 let stari (rojen okoli leta 1798) vzeli s seboj po svetu že ko sem bil 12 let star. Z drugimi Kostevci smo odšli jeseni od doma. Takrat smo že po polju popravili, odrajaljali kostelski gospodi na gradu desetino, optali krošnje in jo a nahlili proti Ogrski. Peške smo hodili, da so nam hotele noge odpasti. Nikjer še ni bilo nikakove železnice, samo ceste so bile lepe in gladke. Ko smo bili prišli v Segedin, Debrečin, v Pečuh in druga ogrska mesta, smo začeli prodajati. Vsi Kostevci so znali madžarsko in so delali kupčije, da je bilo veselje. Jaz sem bil v mladih letih osemkrat z očetom na Madžarskem in sem se tudi naučil čudne madžarske govornice, ki mi je potem pri vojakih kaj prav prišla. Ampak že takrat mi ni hauriranje šlo v račun. Prehudo martranje je bilo. Zato sem komaj čakal, da me je cesar vzel k vojakom. Bil sem močan in krepek fantina in kakor nalašč ustvarjen za sovdata!"

"Takrat" je madaljeval stari Briški svoje pripovedovanje, "nisem služil pri vojakih eno leto, kakor dandanes. Vsak, katerega je vojaška komisija potrdila, je bil dober, da bo služil polnih dvanajst let, če ga ni v tem času prežela sovražna krogla. Leta 1859 smo marširali na Taljansko. Cesar je bil hud na Lahone in Radekij nas je peljal na Laško, prav kakor poje narodna pesem. Korajže je pa bilo, korajže! Mi smo vriskali in peli, da je svet skupaj del in marsikatera punca je rada pogledala za nami. Radekega smo imeli radi, je bil dober z nami, kranjskimi Janezi. Pri Solferinu smo se pa udarili. To je bilo klanja! Ampak Lahni so

bili strašno strahopetni in so se bali našega šturmanja še bolj kakor kanonov. Kamar smo se fantje zakadili, je bilo precej vse čisto in smo zmagali!"

Potem sem služil dolgo let po Madžarskem in v nemškem Gradcu. Bil sem purš pri majporju pl. Filipoviču ki je v času okupacije Bosne in Hercegovine vodil avstrijsko vojsko, takrat že kot feldcejažmajster. Leta 1866 se je zameril Prusom, z Lahom se pa itak ni nikoli dobro razumel. Pa smo šli. Nekateri na Prusko, drugi pa na Laško. Jaz sem šel z majorjem Filipovičem in pri Custozu smo se spet udarili. Ampak zdaj je šla našim bol trda, kakor pri Solferinu. Taljani so se bolj upirali in zmago so pridobili samo naši kranjski Janezi, ki so vedeli, kako se mora s Taljani ravnan, da jih v kozji rok požeješ. To je priznal tudi major Filipovič, ki je rekel: "Kranjski Janezi so najboljši soldatje!" Filipovič je bil našim fantom zelo naklonjen: tako rad, kakor Radecki, jih pa le ni imel ...

"Ko sem vojaško suknjo slekel, nisem vedel, ne kod ne kam. Krošnjarit se mi ni ljubilo, pa sem se odločil, da poizkusim z branjarji v Ljubljani. Nekaj denarja sem imel, sem ga pri vojakih prislužil, drugo sem dobil od doma in sem začel. Na drobno, soj veste, kako je. Pa sem le nekaj spravil vkup. Ko sem se oženil z mlado, brhko Ljubljanko Marijo in nekaj priženil, sem se odločil, da bom začel krmariti. Odprla sva z ranjko ženo v Florjanski ulici (kjer je sedaj gostilna pri Belem Kranjcu) birtijo. Krma je bila na pravem kraju. Kmalu so se začeli ustavljati pri meni vsi Kostelci in Kočevarji, pa tudi drugi Dolenjci. Takrat še ni bilo dolenjske železnice, postiljoni so vozili po zimi in poleti iz Novega mesta in iz Kočevja blaga in ljudi v Ljubljano. Pa so se ti postiljoni vsi ustavljali pri meni in mi dali zaslužiti."

Lepo življenje je bilo takrat! Denarja ni manjkalo in je bila moja birtija polna gostov podnevi in ponoči.

Birtijo sem imel polnih 36 let. Potem sem jo šele predal svojem zetu Antonu Kajfežu. Moja gostilna je slovela daleč na okrog po dobri in ceneni postrežbi. Vino sem šel vselej sam izbirati na Dolenjsko in Vipavsko. Gostje so za to vedeli, pa so prišli sami od sebe.

Otrok sem imel osem, pa me ni nobeden preživel, zato pa imam danes toliko več vnukov in pravnukov. Vsi ti me imajo radi, skrbi pa zame najbolj moj zet Tone Kajfež.

Tako je bilo, vidite, moje življenje. Sedaj sem star in nadložen. Vid me je skoraj čisto zapustil. Pred par leti sem še lahko bral, zdaj pa ne morem več. Starost je prinesla s seboj svoje nadloge, kaj hočete!"

Tako pripoveduje o svojem življenju ta najstarejši ljubljanski mešan. Doživel je visoko starost, čeprav je v življenju preстал mnogo gorja in trpljenja. V njem je zdrav rod, to je stara in prava kostelska korenina, ki ne pozebe ob najmanjši sapiči.

MESTA POTUJEJO

Sredi februarja je bilo odpovedanih v Budimpešti 18,000 stanov. Preteklo leto pa je prišlo že skoro do malega preseljevanja narodov. Toda to je bila prava malenkost v primeri s tem, kar se pri-

pravila za maj ču avgust tega leta. Mnoge družine so namreč izgubile denarno ravnotežje. Dasiravno so stanodajalci znižali najemnine do skrajnih nižin, ne morejo družine radi večnih odtrga ali pri plačani niti skromnih najemnin. In tako beže družine ven iz mesta, kjer se bodo nastanile v skromnih hišah. Hiše v Budimpešti pa ostajajo prazne ali vsaj napol prazne. Gospe, ki so živele po letovisnih krajih na račun svojih najemnikov, so se morale vrniti domov v prazna stanovanja, ki ne bodo nič več "nosila" ...

GROZODEJSTVA KITAJSKIH BANDITOV

Priti v roke kitajskim banditom, ni nič prijetnega. To bi lahko potrdil tudi franciškan Lazeri, ki so ga odvlekli banditi pri napadu na misijonarsko postojanko z njegovimi kitajskimi učenci vred. Vsa dan so prepotovali okrog 90 km, tako se jim je mudilo, da bi jih ne zasačile oblasti. Končno so se tolovaji ustavili ob veliki reki in vrželi ujetnike zvezane na tla. Kmalu se je pojavil poglavar banditov Ly s fantom, ki je bil oborožen s pištolo in mečem. Poglavar je prečital seznam ujetnikov in ukazal enega prignati k reki. Potem je zapovedal mladeniču, naj ujetniku odseka glavo. Nesrečni ujetnik je moral poklekni, fant je zamahnil z mečem, ki se je zarezal v vrat, pa je bil udarec preslab in fant je moral še nekajkrat dvigniti meč in udariti, predno je nesrečnega odsekati glavo.

Poglavar se mu je ves čas posmehoval, češ saj si se dovolj dolgo učil v moji šoli, pa vendar še ne znaš odsekati glave. Fant se je izgovarjal, da meč ni nabrušen. Prvemu ujetniku so sledili drugi in tri vsi se je ponavljala grozna procedura, nobenemu neizurjeni in premradi krivki ni mogel odsekati glave z enim udarcem. Tolovaji so se pa pri te imenitno zabavali in posmehovali mlademu krivku, češ da se bo moral še dolgo učiti, predno bo kos svoji nalogi. Končno se je poglavar razsrdil in iztrgal fantu meč. Med burnim odobravanjem banditov so privedli še nekaj ujetnikov, ki jih je hotel oglaviti sam poglavar. Pa tudi on je moral zamahnuti s škrlatnim mečem večkrat, predno so bile glave odsekane. Tudi sam se je izgovarjal, da meč ni dobro nabrušen.

S franciškanom Lazerijem so ravnali tolovaji še dokaj dobro. Nekega dne, ko je bilo oglavljenih že 27 ujetnikov, je pa sedel poglavar k njemu in ga vprašal, ali se boji smrti. Lazeri je odgovoril, da ima mirno vest in da se smrti prav nič ne boji. Kaj, smrti se ne bojiš? — je zakričal poglavar. — Prinesite mi meč, ti pa poklekni na kolena! — Toda to je bila samo kruta šala, kajti tolovaji poglavarju niso prinesli meča, niti ni ujetnik pokleknil. Enako se je poglavar banditov šalil tudi z drugimi menihi in tudi opata je vprašal, ali se boji smrti, pa je dobil odgovor, da vsak človek rad dolgo živi. Poglavar mu je potrdil in se obrnil, da bi odšel, pa je pred odhodom še zaklical Lazeriju:

"Evropeci, pazi se, če mi še enkrat prideš v roke, ti dam odsekati glavo in nikar ne misli, da se bom šalil s teboj. Lazeri je bil tudi priča groznemu prizoru, ko so tolovaji usmrčeni ujetnikom trgali srea iz prsnih jih tople jedi v praznoverju, da preide moč usmrčenih v njihova telesa. Tu se je pokazala vso živalska natura pobesnelih ljudi, ki so se vračali podzvedno k primitivnim začetkom, ko

krvoločnost njihovih prednikov še ni poenala nobene meje. Lazeri je videl mnogo takih grozodejstev in bil sam nešteto krat v smrtni nevarnosti, pa se vendar hoče vrniti na svoje misijonarsko mesto.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročno pravčasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kajih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO:

Pueblo, Peter Culig, A. Saffie
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Aurora, Mary Butchar
Chicago, J. Bevil, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jože Zelene

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna., W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Evelev, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatlich

MONTANA:

Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masle

OHIO:

Barberton, John Balant, Joe Hiti, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik
Euclid, F. Bajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumše
Warren, Mrs. F. Itchar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Ambridge, Frank Jakše
Bessemer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Broughton, Anton Ivavec
Conemaugh, J. Brezovec
Export, J. Previč, Louis Supančič
Farnel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamia
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polanz
Krayn, Ant. Tauželj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar
Meadow Lands, J. Koprivšek
Midway, John Žust
Moon Run, Frank Podmilšek
Pittsburgh in vso okolico, Vinesud Arh
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Reading, J. Pezdire
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, J. Skerlj, Fr. Schläfer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, Joseph Tratnik in 200 Koren
Sheboygan, Leo Majcan
West Allis, Frank Skok

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izda potrdilo za svoje, katero je prejel. Zastopnike rojam kom tolo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso postrežbo, in kdor je od večšega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanje zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti sorodnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, d a m o vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

Metropolitan Travel Bureau

(FRANK SAKSER)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

VABILO

— na —

KONCERT in IGRO

KATERO PRIREDI

SLOVENSKO PEVSKO DRUŠTVO

"SLOVAN"

v NEDELJO, 19. MARCA, '33

V SLOVENSKEM DOMU

253 Irving Avenue Brooklyn, N. Y.

Začetek ob 3:30 popoldne.

VSTOPNINA 35¢

K obilni vdeležbi vabi —

"SLOVAN"

V SLUČAJU, DA NAM KAKE KNJIGE ZMANJKA, S PRIDRŽUJEMO PRAVICO, POSLATI DRUGE SLIČNE VSEBINE

216 West 18th Street, New York

: : : I G R E : : :

"GLAS NARODA"
216 W. 18 Street
NEW YORK

KRATKA DNEVNA ZGODBA

NEVOŠČLJIV ZDRAVNIK

VZHODNA PRAVLJICA

Nekdo je živel car, ki je imel svojega zdravnika; ta je veliko znal, a bil je zelo nevoščljiv in ni maral niti sluge, da se ne bi kdo od njega kaj naučil. Bil je pa neki mladenič zelo bistre glave; ta se je delal mutastega, šel po svetu sročiti iskat, in prišel tudi k temu zdravniku. Ko je ta videl, da je mladenič mutast, je rekel sam pri sebi: Ej, to je sluga zame, in če se tudi nauči moje umetnosti, ničesar ne more postati kos, ker je nem. In tako ga je obdržal pri sebi.

Fant je ostal pri njem sedem let, in nihče ni opazil, da je znal govoriti. Zdravnik ni imel nobene tajnosti pred njim, tako da je postal učen kakor sam zdravnik in skoraj se budi.

Car je imel hčer, ki je že dolgo zelo trpela zaradi glavobola. Tedaj je car ukazal zdravniku, naj stori vse mogoče, da jo ozdravi. Zdravnik pa je rekel carju: "Mojemu carju! Jena bolezen je zelo huda; preostala le še upanje na eno samo sredstvo, ki ga moremo preiskusiti; a to je strašno; utegne tudi umreti za tem. Zato mi daj pisano, da mi ne storiš žaloga, če tvoja hči — kar Bog obvaruj — umrje; potem hočem preiskusiti še to."

Tedaj je car vprašal svojo hčer, ta pa je rekla: "Naj umrjem ali ozdravim, teh bolečin ne morem več prenašati."

Car je dal zdravniku dovoljenje; ta se je s carjem in njegovo hčerjo zaklenil v neko sobo in vzel s seboj vse, kar je potreboval, sluge pa ni pustil, da bi bil zraven, da se ne bi tuč tega naučil; kajti bila je zelo redka bolezen. Sluga pa

je silno želel, da bi se tudi tega naučil in si ni mogel kaj, da ne bi bil opazoval. Čisto tiho se je vzel na podstrešje in napravil luknjo v strop, ravno toliko veliko, da je mogel radež, kaj bo zdravnik delal. Ta je položil carjevo hčer na mizo, jo trdo privezal, da se ni mogla gneti, potem jo omotil, ji zarezal razklal črepijo in jo na čelu odprl. In kaj je videl? Hrošča, ki se je bil z nogami zagrebel v možgane. Tedaj je vzel klešč, da bi ga odtrgal, a ko ga je hotel prijeti, se je casil glas s stropa: "Za božjo voljo, čuj! Ne izvlec hrošča s kleščami, ker bo drugače raztrgal možgane in deklica bo morda umrla. Ampak razbabi šivanke, jo od zadaj zabodi skozi hrošča, ki bo nato sam popustil z nogami in odpadel, ne da bi ranil možgane." Zdravnik je izprevidel, da je res bolj tako, in je storil, kakor mu je velel glas s stropa. Potem je lobanjo zopet čisto narahlo zaprl in z ovojji obvezal glavo. Deklica se je prebudila in čutila, da ji je odleglo. Ko je bila zopet zdrava, je car poklical zdravnika in mu dejal: "Kaj hočeš, da ti dam za to, ker si ozdravil mojo hčer?" Zdravnik je odgovoril: — "Zahtevam, da usmrtiš mojega učenca."

Ko je to car slišal, se je začudil in rekel zdravniku: "Zahtevaj kaj drugega, samo tega ne." Zdravnik pa je videl, da ni moč stori ti hudega in da se ti smilim; a zdravnik ne bo popustil, ker hoče, da poginem. Zato ukaži, da naj me sam zastrupi, in če tisti dan, ki ga sam določi, ne bom umrl, potem naj jaz pripravim strup zanj, in videli bomo, če se bo mogel tako rešiti kakor jaz."

Car je privolil; enkrat zato, ker ni hotel, da bi fant umrl, drugič pa zato, da bi si mogel tako najboljše izmed obeh izbrati za zdravnika. Tako je tedaj izdal ukaz in naslednji dan je prinesel zdravnik za slugo najhujšega strupa in mu ga dal zaužiti vprico carja. Sluga pa je vprašal zdravnika: "Koliko ur mi bo še živeti, ko bom zaužil strup?" Ta je odgovoril: "Seden ur!" Sluga pa, ki je bil preje zaužil sredstvo proti zastrupljenju, je spil strup in šel ven.

Ko je pa preteklo sedem ur, je zopet stopil pred carja svež in zdrav in rekel:

"Zdaj sem jaz na vrsti, da pripravim strup za mojega mojstra, toda prosim te, močeni car, ukaži, da poseben klicar oznanj na trgu, da naj tri dni in tri noči

nihče ne hodi iz hče, ko bom kuhar strop, kajti že od njegovega sopuha padajo pčice izpod neba na zemljo." Po tem sta z zdravnikom odšla.

Četrti dan je sluga zopet stopil pred carja, vzel vprico njega nekoliko vode, jo zlij v steklenico in jo započatil. Potem je rekel carju, naj da poklicati zdravnika. Ko je ta prišel, mu je ponudil steklenico, da bi jo izpil, in ko ga je zdravnik vprašal: "Koliko ur bom živeti, ko bom to izpil?" mu je odgovoril: "Kakor hitro vzameš steklenico v roko, boš umrl." In res, kakor hitro jo je zdravnik prijel, je padel mrtev na tla.

SVETO LETO

Pod predsedstvo brata praškega nuncija Ciriacija zaseda nepretrgoma v Vatikanu poseben odbor za tehnično in turistično organizacijo svetega leta. Izposloval je že za inozemske romarje 50 do 70% znižane vožnje po italijanskih železnicah, zdaj si pa prizadeva doseči vožnje olajšave tudi po drugih državah s katoliškim prebivalstvom. Znižana vožnja bo veljala v Italiji dva meseca. Iz nekaterih držav so škočije že prijavile skupno romanje, tako iz Anglije in Danske. Iz posameznih krajev Italije bodo ljudje romali v Rim tudi peš. Romarji dobe od cerkvenih oblasti posebno potne liste. Prihodnji teden začne razpošiljati po vsem svetu velik reklamni plakat, ki je na njem pod križem napis: "Adrianus Te, Christe et benedictus Tibi, qui per crucem redemisti mundum". Ta križ bo tudi na znakih in na vseh imadnih aktih svetega leta.

Vatikan-ki organi uradno razglajajo, da bo proslava svetega leta letos nekaj posebnega. Papež sam hoče večkrat posetiti vatikansko baziliko in vsaj enkrat tudi druge tri patrijarhalne bazilike. Baziliko sv. Petra poseti prvič že 7. marca ob prvi postni pridigi. Velikonočne praznike bodo letos praznovali v Vatikanu na enak način, kakor pred letom 1870. Papež bo al sam vsak dan maševal v Sikstinski kapeli, začeni od velikega četrtka, ali pa bo maši vsaj prisostvoval. Na velikonočno nedeljo bo sam daroval veliko mašo, po kateri podeli zopet po stari navadi, opuščen po letu 1870, vesoljni blagoslov. Priprave za veliko razstavo mednarodne svete umetnosti pod predsedstvom italijanskega poslanika pri Vatikanu so se že pričele.

Dva sta, ki sem ju osebo poznal in sem bil njun velik prijatelj. Prvega, Monsignora Buha, krije zemlja že devet let, docim je drugi, Frane Lozar, umrl dne 4. januarja letošnjega leta.

Blagi duši sta bila, moža poštenjaka, in zato naj jima napišem par besed v spomin.

Leta 1864 je 78-letni misijonar Pire obiskal po osemindvajsetih letih milo Slovenijo v namenu, da dobi novih moči za delo med Indijanci. Njegov namestnik mu je pisal v Ljubljano: — Nikar se ne zanašaj na Francoze in Nemce, ampak svoje rojake privedi seboj.

In tako se je onega leta pod vodstvom Rt. Rev. Buha odpravilo petnajst mladeničev proti Ameriki. Dne 10. aprila so se vkrcali na ladje "Merkur" ter so dospeli 19. maja v New York.

Pokojni Buh mi je večkrat pripovedoval, kako je bilo na ladji, kako so si morali sami prati perilo, kakšna je bila hrana itd.

Ko sem bil še vojak v Trstu, mi je prišel parkrat v roke list "Amerikanski Slovenec". Že takrat sem želel spoznati tega moža. Želja se mi je uresničila leta 1893 na Ely. Minn. Tedaj sem se seznanil tudi z Lozarjem, in ostali smo prijatelji do zadnjega.

Z Buhom sva se odpravila leta 1908 v domovino. Baš tedaj je bila petdesetletnica njegovega mašništva. Blagi mož je tedaj nameraval ostati v starem kraju, pa

DOBRO GA JE POUČILA

Nekemu tovarnarju na Čukoslovaškem so se zlede druge žene lepše od njegove, čeprav je tudi njegova zelo lepa, le da ni tako podjuna, kakor so druge. Večkrat je potoval po trgovskih opravkih v druge kraje, včasih je pa napravil tak izlet tudi ponoči, seveda ne po trgovskih opravkih. Tako dolgo je skakal čez zakonski plot, da ga je doletelo neprijetno presenečenje. Te dni jo je zopet mahnil v bližnje mesto, češ, da ima tam važne opravke, v resnici je bil pa namenjen na maskarado, kjer se je seznanil s krasnim črnim dominom lepe postave. Del je tako navdušen za lepo neznanico, da ji je podaril dragocen prstan. Maskirana neznanica je pa kmalu neopaženo izginila in vzela seveda prstan s seboj.

Zjutraj se je tovarnar vrnil in pri zajutruku je tarnal, da je svojo trgovsko poslo zelo slabo opravil. S poštnim mačkom je srehal počasi kavo, ko ga je doletelo neprijetno presenečenje. Na dnu skodelice je namreč ležal njegov prstan z rubinom, ki ga je bil podaril ponoči na maskeradi lepi neznanici. In tedaj se je pričel domači ples. Žena je posteno ozmerjala moža in čele ko je svečano obljubil, da ne bo nikoli več hodil po takih opravkih, mu je odpustila. Kako je prišla žena do njegovega prstana, ni zvedel in to mu dela sedaj več skrbi, nego vsi trgovski posli. Žena je namreč zvedela od šoferja, kam mož ponoči hodi in tako je tudi zvedela, da je namenjen na maskarado. Najela je avtotaksi in se skrivaj odpeljala za možem tudi na maskarado, kjer je maskirana plesala z možem, ki ji je podaril prstan.

Narodila se na "Glas Naroda" — največji slovenski časnik v Zborniških državah.

V SPOMIN SLOVENSKEGA PLJONIRJEMA

Mala Buhova cerkev na Ely. Na strani Monsignor Buh.

Frank Lozar

Klišeje je dal na razpolago "The Duluth Herald"

se je premislil, nakar sva se odpravila nazaj v Ameriko.

Na Ely sva potem večkrat skupaj kramljala. Imel je ogromno zbirko spominkov naših prvakov od Barage naprej. Tako sem na primer izvedel, da pokojni Pire ni skrbel samo za dušni blagor Indijancev, ampak jih je učil tudi vrtarstva in kmetijstva, kajti v teh stvareh je bil strokovnjak.

Sploh mi je pa pokojnik o slovenskih misijonarjih povedal dosti zanimivega.

Zapustil mi je tudi precejšen del svoje zbirke, ki bo dne 17. mar-

ea razstavljena v Duluth Public Library.

Meseca septembra leta 1921 so Elyčanke priredile Buhu zabavni večer. On in pokojni Lozar sta sedela skupaj. Buh je imel pomemben govor ter je večkrat pokazal na malo cerkevico s prošnjo: Ohranite jo meni v spomin.

Tistega večera sta se Buh in Lozar zadnjice videla.

V omenjeni stari leseni cerkvi ci so se vršile tudi seje slovenskega društva, pri katerem je bil Lozar za tajnika.

Zadnja leta sem Lozarja večkrat obiskal in možak mi je povedal dosti zanimivosti. Nazadnje mu je vid popolnoma odpovedal, vsled česar je bil navezan na pomoč usmiljenih rojakov in rojakin.

Leta 1932 sem ga zadnjice obiskal, dne 4. januarja letošnjega leta sem pa sprejel poročilo o njegovi smrti. Ker sem bil bolan, se nisem mogel udeležiti njegovega pogreba.

Starosti 96 let, kot jo je Lozar, ni menda ukaal še noben ameriški Slovenec.

Njegova hiša je bila prvotno misijonsko zbirališče; on in njegova sestra stalinca prve slovenske rojake na stanovanju. V njegovi hiši je bilo ustanovljeno tudi prvo slovensko društvo.

Oba pokojnika bosta ostala vsem, ki so ju poznali, v najlepšem spominu.

Matija Pogorelec.

18,000 REFLEKTANTOV ZA ENO MAČKO

Dva dunajska lista sta objavila nedavno ganljiv oglaš, da se iščejo ljudje dobrega srca, ki bi se zavzeli za ljubko mačko. Mišljena je bila seveda mačka na štirih, ne pa na dveh nogah. Rečeno je bilo, da dobi tisti, ki mu bo mačka zaujala, enkrat za vselej 150 šillingov, kar je že lep denar. Dunajčani preživljajo še posebno težke čase in zato je bilo pričakovati, da se bo marsikdo polakomnil nagrade in vzel mačko v rejo, a nihče bi ne bil pričakoval, da se bo oglasilo kar 18,000 reflektantov.

Po oglasu sta izbrala arhitekt H. in žena brivca S. iz teh pisem nekaj sto ponudb in pisala dotičnim reflektantom, naj pošljejo po 1 šiling 80 grošev, češ, da je treba vnaprej poravnati stroške, ki nastanejo z zbiranjem osebnih podatkov o reflektantih. Nekaterih reflektantov so se pa obrnili na policijo, ko ni bilo od nikoder odgovora, da lahko pridejo po mačko. — Ker se ni dalo ugotoviti, koliko je bilo takih primerov, je bil arhitekt H. obsojen zaradi sleparije na 10 dni zapora pogojno, žena brivca S. pa na 5 dni tudi pogojno. Oba sta kazen sprejela. Na obravnavi se je izkazalo, da dotične mačke sploh ni. Koliko bi se ne neki oglašilo ljudi, če bi bilo treba sprejeti pod streho siromašnega človeka?

ZAVETIŠČE KAPITALA

Primer gledaliških podjetnikov Bratov Rotter je obrnil pozornost sveta na kneževino Lichtenstein, deželico, kjer sta našla brata varno zavetišče. Ta kneževina med Avstrijo in Švico s svojimi 11.500 prebivalci je postala zadnje čase zatočišče kapitala, ki se ne čuti doma več varnega. V Lichtensteinu je našlo po zadnjih cenah zavetišče end 20 milijard avstrijskih frankov. Točno seveda ni znano, koliko so spravili kapitalisti iz raznih držav v Lichtenstein denarja, kajti glavno Lichtensteinsko mesto je diskretnost. Lichtensteinski uradi so namreč tako diskretni, da ne zveže od njih prav ničesar. Pač pa lahko od ljudi zveže vse, če jih le metodično podkupijo.

Prvotno so hoteli napraviti iz Lichtensteina drugo Monaco, zlasti iz mesta Vaduz. Ta čas je pa prišla gospodarska kriza in našel je padel v vodo. Šele s postopno krizo se je zanimanje za Lichtenstein povečalo, samo z druge strani. Vaduz je postal zavetišče kapitala in središče evropske podjetnosti, tako da ga imenujejo zdaj Wall Street Evrope. Vaduz, središče kmetov in živinorejcev, je bil že l. 1928 sedež 833 delniških družb. Leto pozneje je naraslo njih število na 579, naslednjega leta na 747, lani jih je bilo pa že 1100. Če pomislimo, da je imelo mesto pri zadnjem ljudskem štetju leta 1921 samo 1405 prebivalcev, vidimo, da odpade že skoraj na vsakega prebivalca ena delniška družba.

Od leta 1932 je Lichtenstein pod zaščito Švice. Prej je bil pod zaščito Avstrije in je ob njeni strani l. 1866 napovedal vojno Prusiji. Ko so podpisovali pruski mir, so pa na Lichtenstein pozabili, tako da je prav za prav ta državica še zdaj zapletena s Prusijo v vojno.

VRSTNIK JOŽEFA II. ŽIVI

V centralni deželah Indije imajo te dni ljudsko štetje. V neki deželi je uradnik slučajno ugotovil v dveh primerih izredno visoko starost. Pri ljudskem štetju je našel na starem, ki o njem ljudje verjajo, da ni še nikoli spal, pa je vendar dočkal izredno visoko starost 150 let. Točno seveda nihče ne ve, koliko je mož star, le po splošnem mnenju ima za seboj že poldringo stoletje. Mož se še dobro spominja, da je bila v njegovi mladosti majhurska vojna. Tudi pri najnatannejši korekturi ljudskega mnenja je star mož najmanj 139 let.

Drugi starec je trgovec, ki mu je 110 let, pa še vedno sam vsak dan čita koran. Prvi starec, ki ljudstvo o njem veruje, da ni še nikoli spal, nima rad postelje, zadostuje mu, da v naslanjaču malo zadremle, pa je zopet spočit.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Koledar l. 1933

Vsebuje poleg spisov dveh naših pisateljev Trohe in Rupnika tudi pesmi Johna Bukovinskega, opis našega "Severnega romarja" Platinika, par krasnih povesti, poučne članke iz zemljepisja, naravoslovja in zgodovine ter nešteto drugih zanimivosti.

Cena 50c

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNIH ZA VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

23

(Nadaljevanje.)

— Grofica Erlau mi je ravno očitila, da tebi dovoljsem se sate z grofom Erlau in da jih zelo podpiram. O tem je govorila zelo razljudno, da jo ti oviraš v njenih načrtih, da bi njen sin poročil Miss Field. Grofica se boji, da imaš z grofom lahkomisljeno ljubimovanje in ti priporoča, da zavreš vsako upanje, da bi kdaj postala žena njenega sina. Od mene zahteva, da skrbim za to, da se nikdar več ne snideš z grofom Erlau, zahteva, da preineš vsako zvezo z njim. Prav gotovo gospa grofica ne ve, da je grof Erlau občeval z nami, ker se je bolj zavedal hvaležnosti do nas, kot pa njegova mati. Grofica Erlau ne smatram za vredno, da bi ji dala kak od govor na to njeno nesramno žalitev. Samo toliko rečem — nikdar ne bom dovolila, da bi grof Erlau moral kdaj trpeti za to, kar mi je storila njegova mati. Ako imaš ti, Judita, še kak odgovor za grofico, stori — jaz sem z njo končala.

Tudi Judita je izpreminjala barvo. Ponosna in blesta stopi pred grofico, ki je bila ogorčena nad besedami tete Ane.

— Besedam svoje tete nimam ničesar drugega dodati, kakor da ne bom niti grofu Erlau, niti komtesi Felice štela v zlo zato, kar ste storili moji teti. Pripomniti pa moram še, da je bilo med menoj in grofom Erlau kakor tudi s komteso Felice samo prijateljstvo. Pa če temu tudi ne bi bilo tako, naj bo gospa grofica pomirjena, ker se ne bi nikdar silila v družbo, pri kateri ne bi bila dobrodošla. Nikdar nečem biti žena moža, čegar mati me ne bi hotela sprejeti za svojo hčer.

Sedaj se dvigne tudi grofica, ker je spoznala, da ni igrala posebno častne vloge in je hotela, ker se je že pokazala tako nizko, oditi v zavesti, da bo dosegla svoj namen. Jezno pogleda Judito in reče:

— In ako vas sedaj priimem za besedo? Ako od vas zahtevam, da mi prisegate, da nikdar ne postanete žena mojega sina, ako v to ne bom privolila?

Juditine lepe oči so zaskrijlo in ponosno pogleda grofico v obraz. — Dobro, prisegam celo, da ne bom nikdar postala žena vašega sina, dokler me sami za to ne boste prosili. In zdaj si med seboj nimamo ničesar več povedati, grofica Erlau. — moja teta po tem razburjenem prizoru potrebuje počitka. Prosim — zapustite nas!

In Judita na stečaj odpre vrata sobe in gre sama na hodnik, da odpre še vrata. Grofica za trenutek pogleda k teti Ani, ki stoji ponosno zravnana pri oknu, ne da bi se ozrla na njo. Nato pa gre naglo mimo Judite skozi vrata. Judita naglo zapre vrata in odhiti v sobo.

— Teta Ana! Uboga teta!

Teta se obrne in obe se objameta ter se dolgo držita sklenjeni, kot bi ena hotela drugo braniti.

— Moj ljubi otrok, da te tega nisem mogla obvarovati! Kakšna žena je to? Kako nas je mogla na tak način žaliti! Kaj ne, Judita, med teboj in grofom Erlaum ni bilo nikdar kakse posebne zaupnosti?

Judita jo pogleda z velikimi očmi.

— Ne, teta, tega ti ni treba še zagotavljati. Toda danes moraš vedeti, da ga ljubim — o — tako iskreno in pristrano ga ljubim, kakor je sploh mogoče ljubiti katerega človeka. In vem, da me tudi on ljubi in njegova mati je to slutila in se bala, ker ga hoče prodati, da si zagotovi brezskrbno življenje. Toda nikdar ni bila o tem med njim in menoj izgovorjena kaksa beseda.

Zopet objame teta Ana svojo nečakinjo.

— Toda Judita, kako si mogla grofici prisesti, da ne boš nikdar njegova žena, ako te sama za to ne prosi?

Judita si z roko potegne preko čela.

— Kako naj bi bila drugače odgovorila na njene žalitve, teta? To pa sem tudi mogla popolnoma mirno prenesti: grof Hans ne more poročiti nobenega revnega dekleta in je popolnoma prav, če sem s to prisego samo sebe varovala. Naj se veseli svoje zmage, toda pri vsem tem vem, da Miss Field ne bo nikdar poročil.

Teta Ana jo žalostno pogleda in ji vsa obupana reče:

— Tako je, ako se kdo hoče igrati z usodo. V ta kraj sem se preselila, da sem te pripeljala v bližino tvojega strica, da bi ti zagotovila malo več zabave in veselja — in zdaj se mi je vse obrnilo na slabo.

Judita jo ljubeznjivo objame.

— Nikar ne govori tako, teta; saj ne mislim, na to, da bi se sedaj odpovedala prijateljstvu Hansa, Felice in Lutza Wernerja. In tudi ne verjamem, da se bosta Hans in Felice hotela odpovedati našemu prijateljstvu, četudi se bo grofica na vse načine prizadevala, da bi to dosegla. In kaj več tudi nečem; samo veseli me, ako morem v njihovi družbi preživeti nekaj veselih ur. Bodi popolnoma mirna. In nekaj ti povem v tolažbo — za mene si postavila temelj moje sreče, ko si se preselila v Schwarzenberg, kajti tukaj sem se spoznala z grofom Erlaum in — ljubiti ga morem, kakor hočem, ker tega mi noben človek ne more prepovedati. In že to je sreča, krasna sreča za mene, da ga smem ljubiti. In še večja sreča je za mene, da me tudi on ljubi. In če naju usoda tudi loči za nekaj časa, naj pride, kar hoče, moja ljubezen do njega bo večna in vsled tega bo moje življenje vedno imelo solnčne žarke. In vsaka minuta, ki jo bom prebila v njegovi bližini, bo za me ne nov solnčni žarek.

Globoko ginjena potegne teta Judito poleg sebe na divan in obe si zaupata vse skrbi in bridkosti.

In močnejše kot kdaj poprej se je v dobro srce tete Ane zagrizla želja, da bi baron Borau priznal svojo nečakinjo in bi ji saj izplačal delež njene matere. Na kak način mu je hotela sporočiti, da je njegova sestra zapustila hčer. In pazila je na to priložnost. Mogoče ga bo nekega dne osebno obiskala. Hotela je samo imeti dovolj časa, da vse to natančno premisli. Eno pa je bilo gotovo: Judita o njenem namenu ni smela ničesar vedeti.

Grofica se y hišo zobozdravnika, kjer jo je čakal avtomobil, ni vrnila nič kaj dobre volje. Mildred se še ni prikazala in je zato sedla v avtomobil in premišljuje, ako vendarle ni napravila veliko neumnost. Ali je bilo občevanje njenega sina z gospico Falkovo samo prijateljstvo? Drugače ji ne bi bila tako prisegla, da ne bo nikdar postala žena njenega sina, ako Judita sama za to ne prosi. Da tega ne bo nikdar hotela storiti, si je morala Judita po tem nastopu trdno misliti. Bil je zelo mučen nastop, toda grofica si tega ni štela sebi v greh, kajti višji nameni so jo silili v to, da je morala tako storiti. Deloma je bil temu kriv njen sin in deloma gospica Falkova in tudi njena teta. Moj Bog, tako daleč tudi niso smeli goniti hvaležnosti za izkazano uslugo, da bi zato postavljala rešitev gotovega propada v nevarnost. In končno je bilo tudi boljše, da je na ta način prišel konec nadležnih odnošajev. Kaj je imela od tega prijateljstva? Gospo Heinovo je gostoljubno sprejela v svoji hiši, ji je poslala cvetlice in jo je tudi sama obiskala. Njeni otroci so ji pokazali dovolj hvaležnosti — in sedaj mora biti temu enkrat konec!

Tako si je prigovarjala grofica in njeno površno mišljenje je bilo s tem zadovoljno.

Ko čez pol ure pride Mildred od zobozdravnika in veselo sede poleg nje v avtomobil, je že bila grofica malo boljše volje. Sicer jo je zelo bolelo, da ji je Judita pokazala vrata in da gospa Heinova ni hotela z njo niti več govoriti — tega si ni hotela priznati. Plemeniti človek pozabi na svojo zmago, neplemeniti na svoje poraze. To je moder pregovor.

Obe se peljata proti zdravilišču in celo pot govoril Mildred grofici, kako zelo bo vesel grof Hans tako nepričakovane obiska. Grofica si je pa mislila, da Hans tega ne bo prav nič vesel in malo neprijetno ji je bilo, ko je pomislila, s kako resnim in očitajočim obrazom se je od nje poslovil. Na kak način ga je morala pripeljati do tega, da prekine svojo zvezo z obema damama.

In ko se avtomobil ustavi pred zdraviliščem in ko Hansa ni bilo nikjer, je postala grofica še bolj nemirna. Gospici Mildred ni hotela povedati, da je že videla svojega sina in sicer pri Heinovih. Kajti dobro je vedela, da je bila Mildred na Judito zelo ljubosumna, kakor na vsoko druga žensko bitje, ki je prišlo v dotiko s Hansom. Sele vsled Mildredine ljubosumnosti je grofica spoznala, da se je med Hansom in Judito razvilo prijateljsko razmerje. In ko ga je videla tako domačo sedeti pri čaju, je spoznala, da njenim načrtom preti velika nevarnost. Ko se Hans še vedno noče prikazati, navzlic temu, da je šofer večkrat zatrobil na avtomobilski rog, pokliče grofica nekega delavca.

— Prosim, pokličite gospoda grofa Erlau.

(Dalje prihodnjič.)

ŠENČURSKI DOGODKI PRED SODIŠČEM

(Nadaljevanje.)

Beograd, 25. februarja.

Na večerajšnji razpravi državnega sodišča za zaščito države v procesu proti Janezu Brodarju in tovarišem je bil zaslišan kot prva orožniški narednik Fran Šolter, ki slušbuje že 9 let v Senčurju. Ko se je vršil v Senčurju Barletov šod, je čul, kako so sredi vasi kričali ljudje: "Doli Barle! Živela republika! Živio Musolini!" Najbolj je razgrajal Umnik, ki je hotel prijeti tudi za njegovo puško, ko je pozval ljudi, naj se razidejo. Tedaj je prišel podporočnik Rakić s pomočjo, kakor so potisnili ljudi nazaj. Polovica je odšla na Umnikovo dvorišče, drugi pa so se razbežali na vse strani. V tem je prišlo prvo poleno z Umnikovega dvorišča. Ker so orožnike napadli od vseh strani, so morali rabiti orožje. Priča je po podporočnikovem naročilu odredil Umnikovi gospodinj, naj zapre vrata na dvorišču, kjer so se nahajale tudi Brodarjeve dekle. Na orožnike je letelo kamenje z vseh strani, od cerkve, župnišča, z Umnikovega dvorišča in drugod. Več orožnikov je bilo od kamenja zadetih. Priča je tudi videl, kako so navalili na podporočnika. Ljudje so navalili na orožnike ter jim hoteli odvzeti puške, zaradi česar so morali rabiti bajonete. Z Umnikovega dvorišča je padel tudi prvi strel. Orožniki so nato v stiski pričeli streljati, in sicer v zrak da ne bi koga zadeli. Videl je tudi župnika Škrbca, v čigar bližini se je nahajal obtožene Grile, ki so ga ljudje dvignili na ramena in ki je mahal s slovensko zastavo na kratki palici ter kričal "Živela republika!" in slinilo. Preden so orožniki streljali, sta hodila Umnik in Brodar okoli ljudi, ki sta jim nekaj pripovedovala, nakar so vsi nenkrat pričeli kričati. Ko jima je sreski načelnik rekel, naj vplivata pomirjevalno na ljudi, je Umnik res dejal, naj se razidejo, potem pa je hitro dostavil: "Le še počakajte!" Imel je vtis, da sta oba hujšala množico. Obtožene Grile je vzklikal tudi proti kralju, dočim je Kos kričal "Živela republika! Ži-

vela samostojna Slovenija! Živel Korošec!" in med drugim tudi proti kralju ter slične stvari.

Pri konfrontaciji so obtoženci vse navedeno tajili, vendar pa je priča vztrajala pri svojih izjavah.

Nato je bil zaslišan kot priča poročnik Rakić, ki je tedaj poveleval orožnikom v Senčurju. Ko so nanj pričeli metati polena, je potegnil revolver in ustrelil proti Umnikovemu dvorišču. Ljudje, ki so stali ob zidu na višjem prostoru, so pobegnili na vse strani, nekateri za hišo, drugi pa vanjo, nakar je priča stopil na dvorišče in še nekajkrat ustrelil. Ko je videl, da se je množica razbežala, je takoj zapovedal orožnikom, naj prenehajo streljati. Nato je prišel k priči sreski načelnik vprašat, kaj se je zgodilo, prišel pa je tudi Umnik, s katerim pa se ni hotel prepirati, ker ga je smatral za glavnega hujšaka. Medtem je prišel s shoda na dvorišče tudi župnik Barle, ki je dejal ljudem: "Dobri ljudje, saj smo vendar kristjani!" Vpitje pa je postajalo čedalje hujše in je množica vnovič navalila proti orožnikom, zaradi česar je priča odredil štirim orožnikom, naj zaščitijo župnika Barleta, ki je nato odšel na nasvet. Brodarja je videl, kako je množico dirigiral. Zato je šel k sreskemu načelniku in prosil, naj mu reče, da naj pomiri ljudi. Kmalu pa sem spoznal, je izjavil priča, da brže norea iz nas. Na vprašanje, ali je bil ranjen, je priča odvrnil: "Pravijo sicer, da me je neko udaril z desko po rame-nu, toda tega se ne spominjam".

Na nadaljnje vprašanje je priča izpovedal, da je imel v roki sabljo, iztrgali pa so mu nožnico, ki so jo potem metali med množico. Vpili so tudi nanj: "Prokleti srbijanski hudič! Marš v Srbijo!", za kar pa se ni brigal. Priča je imel vtis, da je bila množica razdeljena na posamezne skupine, ki so imele vsaka svojega voditelja, ki jih je vodil in dirigiral pri vzklikanju. Ko je množica pobegnila na Umnikovo dvorišče, za župnišče in cerkev, so odšli neka-

MAJSKI IZLET

v staro domovino

na slavnem Cunardovem ekspresnem parniku

AQUITANIA

10. MAJA

Nosi udobne kabine z izeta budo imeli izbrane kabine z modernim opre-mo, karano po njihovem okusu in razne druge posebne prednosti.

ZMERNE CENE

Prihodnji izlet z

AQUITANIA BO 5. JULIJA

POD OSEBNIM SPREMLJSTVOM

Pišite po ilustrirano knjižico z vsemi drugimi pojasnili.

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service

1599 Second Ave.

New York, N. Y.

CUNARD LINE

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

20. maja: Cene Grand v Genoa

21. maja: Cene Grand v Bremen

22. maja: Cene Grand v Coln

23. maja: Cene Grand v Havre

24. maja: Cene Grand v Cherbourg

25. maja: Cene Grand v Genoa

26. maja: Cene Grand v Bremen

27. maja: Cene Grand v Coln

28. maja: Cene Grand v Havre

29. maja: Cene Grand v Cherbourg

30. maja: Cene Grand v Genoa

31. maja: Cene Grand v Bremen

1. junija: Cene Grand v Coln

2. junija: Cene Grand v Havre

3. junija: Cene Grand v Cherbourg

4. junija: Cene Grand v Genoa

5. junija: Cene Grand v Bremen

6. junija: Cene Grand v Coln

7. junija: Cene Grand v Havre

8. junija: Cene Grand v Cherbourg

9. junija: Cene Grand v Genoa

10. junija: Cene Grand v Bremen

11. junija: Cene Grand v Coln

12. junija: Cene Grand v Havre

13. junija: Cene Grand v Cherbourg

14. junija: Cene Grand v Genoa

15. junija: Cene Grand v Bremen

16. junija: Cene Grand v Coln

17. junija: Cene Grand v Havre

18. junija: Cene Grand v Cherbourg

19. junija: Cene Grand v Genoa

20. junija: Cene Grand v Bremen

21. junija: Cene Grand v Coln

22. junija: Cene Grand v Havre

23. junija: Cene Grand v Cherbourg

24. junija: Cene Grand v Genoa

25. junija: Cene Grand v Bremen

26. junija: Cene Grand v Coln

27. junija: Cene Grand v Havre

28. junija: Cene Grand v Cherbourg

29. junija: Cene Grand v Genoa

30. junija: Cene Grand v Bremen

31. junija: Cene Grand v Coln

1. julija: Cene Grand v Havre

2. julija: Cene Grand v Cherbourg

3. julija: Cene Grand v Genoa

4. julija: Cene Grand v Bremen

5. julija: Cene Grand v Coln

6. julija: Cene Grand v Havre

7. julija: Cene Grand v Cherbourg

8. julija: Cene Grand v Genoa

9. julija: Cene Grand v Bremen

10. julija: Cene Grand v Coln

11. julija: Cene Grand v Havre

12. julija: Cene Grand v Cherbourg

13. julija: Cene Grand v Genoa

14. julija: Cene Grand v Bremen

15. julija: Cene Grand v Coln

16. julija: Cene Grand v Havre

17. julija: Cene Grand v Cherbourg

18. julija: Cene Grand v Genoa

19. julija: Cene Grand v Bremen

20. julija: Cene Grand v Coln

21. julija: Cene Grand v Havre

22. julija: Cene Grand v Cherbourg

23. julija: Cene Grand v Genoa

24. julija: Cene Grand v Bremen

25. julija: Cene Grand v Coln

26. julija: Cene Grand v Havre

27. julija: Cene Grand v Cherbourg

28. julija: Cene Grand v Genoa

29. julija: Cene Grand v Bremen

30. julija: Cene Grand v Coln

31. julija: Cene Grand v Havre

1. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

2. avgusta: Cene Grand v Genoa

3. avgusta: Cene Grand v Bremen

4. avgusta: Cene Grand v Coln

5. avgusta: Cene Grand v Havre

6. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

7. avgusta: Cene Grand v Genoa

8. avgusta: Cene Grand v Bremen

9. avgusta: Cene Grand v Coln

10. avgusta: Cene Grand v Havre

11. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

12. avgusta: Cene Grand v Genoa

13. avgusta: Cene Grand v Bremen

14. avgusta: Cene Grand v Coln

15. avgusta: Cene Grand v Havre

16. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

17. avgusta: Cene Grand v Genoa

18. avgusta: Cene Grand v Bremen

19. avgusta: Cene Grand v Coln

20. avgusta: Cene Grand v Havre

21. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

22. avgusta: Cene Grand v Genoa

23. avgusta: Cene Grand v Bremen

24. avgusta: Cene Grand v Coln

25. avgusta: Cene Grand v Havre

26. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

27. avgusta: Cene Grand v Genoa

28. avgusta: Cene Grand v Bremen

29. avgusta: Cene Grand v Coln

30. avgusta: Cene Grand v Havre

31. avgusta: Cene Grand v Cherbourg

1. septembra: Cene Grand v Genoa

2. septembra: Cene Grand v Bremen

3. septembra: Cene Grand v Coln

4. septembra: Cene Grand v Havre

5. septembra: Cene Grand v Cherbourg

6. septembra: Cene Grand v Genoa

7. septembra: Cene Grand v Bremen

8. septembra: Cene Grand v Coln

9. septembra: Cene Grand v Havre

10. septembra: Cene Grand v Cherbourg

11. septembra: Cene Grand v Genoa

12. septembra: Cene Grand v Bremen

13. septembra: Cene Grand